

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 349-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2010

Núm. 48

Presidència
de l'Honorable Sr. Francesc Josep Dalmau i Fortuny

Sessió celebrada dia 15 d'abril del 2010

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 897/10, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Conseller de Treball i Formació, per tal d'informar sobre la política que pensa dur a terme la conselleria.

666

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sí, Sr. President. Rosa Maria Alberdi per Miquel Àngel Coll.

Compareixença RGE núm. 897/10, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Conseller de Treball i Formació, per tal d'informar sobre la política que pensa dur a terme la conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Si no hi ha més substitucions, idò, passarem a l'únic punt de l'ordre del dia, consistent en la Compareixença RGE núm. 897/10, presentada pel Govern de les Illes Balears, mitjançant la qual se sol·licita la compareixença del conseller de Treball i Formació per tal d'informar sobre la política que pensa dur a terme la conselleria.

Hi assisteix l'Hble. Sr. Pere Aguiló i Crespi, conseller de Treball i Formació, que ve acompanyat del Sr. Iago Negueruela Vázquez, director general de Treball; el Sr. Llorenç Pou Garcias, director general de Planificació Estratègica; la Sra. Paula Liñán Ruiz, directora general de Salut Laboral; el Sr. Marcel·lí Fernández de Heredia Cañellas, director del SOIB; el Sr. Fermín Rodríguez Roldán, secretari general; el Sr. Francisco José Verdejo Pérez, cap de gabinet; i el Sr. Joaquim Maria Fuster Orfila, cap de premsa.

Per tal de començar la compareixença, sense més, té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Pere Aguiló i Crespi):

Bona tarda, moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, és un honor comparèixer per primera vegada davant aquesta comissió d'Assumptes Socials en resposta al meu nomenament com a conseller de Treball i Formació del Govern de les Illes Balears el passat mes de febrer. Ho faig per explicar les polítiques que vull desenvolupar en l'àmbit de les competències que són pròpies de la conselleria, unes competències que crec que són molt rellevants, i ho són no només per la conjuntura en què estam vivint en l'actualitat, sinó també pel contingut estructural que tenen les competències de la Conselleria de Treball, les quals poden incidir en la formació d'una societat més justa, amb més igualtat d'oportunitats per a totes les persones.

Abans de començar vull fer dos esments. Un primer esment, d'agraïment a les conselleres que m'han precedit en el càrrec, la Sra. Margarita Nájera i la Sra. Joana Barceló, sense les quals no hagués estat possible que avui aquest conseller comparegués davant aquesta comissió per presentar unes línies que varen ser elaborades gràcies al treball d'aquestes dues persones que em van precedir en el càrrec. Una conseqüència d'aquesta continuïtat en les línies elaborades per aquestes dues conselleres

és l'equip que m'acompanya, que també ha estat confirmat i que era l'equip de la consellera Barceló.

El segon esment previ és un aclariment que indica un tarannà. No voldria ser el conseller d'una part de l'hemicicle, a mi m'agradaria ser el conseller de tots els grups polítics que formen part del Parlament de les Illes Balears, que formen part de la sobirania popular que representa aquest parlament. La conjuntura econòmica és molt dura, i necessita d'un esforç de tots els estaments polítics, econòmics i socials; però també patim un seguit de problemes estructurals molt important: qui més qui manco, totes les forces polítiques presents en el Parlament han estat en el govern en un moment o en un altre; aquests problemes estructurals han persistit. Per tant és el moment de plantejar-se seriosament d'obrir un espai de reflexió, un debat entre les forces polítiques per atacar aquests problemes estructurals. Crec fermament en el diàleg, en la capacitat d'incloure iniciatives interessants de totes les parts, i en la necessitat d'ajuntar tot l'intel·lecte per cercar solucions imaginatives que millorin la competitivitat de les nostres empreses i, per tant, el benestar dels nostres ciutadans i les nostres ciutadanes.

Abans de presentar les polítiques de treball, vull fer una breu exposició del context econòmic i laboral tant des d'una perspectiva conjuntural com estructural, perquè sense un diagnòstic encertat és impossible dissenyar polítiques més adients. Nosaltres, a tall del Pla d'ocupació de les Illes Balears, tenim fet un diagnòstic sobre aquestes qüestions conjunturals i estructurals, però per estendre aquest consens, l'esperit de consens que va procurar el Pla d'ocupació de les Illes Balears, és necessari compartir el diagnòstic, perquè el diagnòstic fet a l'entorn d'aquest pla d'ocupació contempla aquests problemes conjunturals i estructurals.

Quines característiques econòmiques podem dir de la nostra economia, per començar a encetar aquest diagnòstic? L'economia de les Illes Balears compta amb un actiu difícilment imitable, com és la seva històrica capacitat emprenedora, tal com ho demostra el fet que a les Illes Balears tenim un nombre d'empreses per habitant que no es dona a altres àmbits de l'Estat. La nostra economia ha mostrat al llarg de la seva història una alta capacitat de generar riquesa, i disposa encara de sectors emergents i amb grans marges de recorregut per continuar creixent, com ara la nàutica, les tecnologies de la informació i la comunicació, els diferents nínxols del turisme -el turisme sènior, el d'esports...-, els serveis d'atenció a les persones, etc.

Malgrat l'anterior, hem de reconèixer que l'economia de les Illes Balears pateix problemes estructurals molt seriosos. Crida l'atenció que en l'espai 2009, mentre l'economia per al conjunt espanyol pujava un 15,4%, la de les Illes Balears tenia una caiguda acumulada d'un 4%. La nostra economia, la nostra estructura econòmica està poc diversificada i és massa estacional. La indústria presenta problemes crònics per tots coneguts, i la construcció té i ha tengut històricament un pes econòmic potser massa gran. El turisme de sol i platja s'enfronta a seriosos problemes de rendibilitat que no són nous i que ens recorden la necessitat de continuar reinventant, de continuar diversificant la nostra oferta turística. Tots aquests problemes, si els traslladam a nivells territorials més baixos,

presenten característiques específiques que caldrà esmentar, que caldrà apurar.

Faig aquestes reflexions estructurals perquè, tot i que és indiscutible la urgència de sortir el més aviat possible de l'actual crisi econòmica, no hem de perdre de vista el mitjan termini, per tant ens hem de plantejar la pregunta de com volem sortir d'aquesta crisi. Per tant no hem de pensar només en aquest curt termini, hem de pensar en quin model econòmic volem, quina economia és la que pot fer front als problemes que tenim, i aquesta reflexió és una reflexió molt important des del punt de vista de les competències de la Conselleria de Treball i Formació.

Aquest dibuix sintètic que acab de fer de l'economia de les Illes Balears té una translació immediata dins el mercat de treball. Tenim una taxa d'ocupació que és la més alta d'Espanya, que reflecteix la nostra gran capacitat de generar llocs de feina. Aquesta relativa facilitat per generar ocupació ha tengut dos efectes importants: d'una banda, una entrada constant de població immigrada per motius laborals, una entrada de nova població activa a les Illes Balears, un augment de la població activa que persisteix fins i tot avui en dia amb la crisi econòmica que tenim, cosa que fa difícil contemplar els progressos que tenim en la reducció de l'atur, especialment a territoris com per exemple passa a Menorca; cal tenir en compte, a tall d'exemple, que 11.289 persones del total de les desocupades registrades en el SOIB el mes de març d'enguany no havien fet feina en els dos darrers anys, la qual cosa ens indica que una part no menyspreable de l'augment de l'atur no prové de la destrucció d'ocupació. El segon efecte d'aquest nivell de contractació a les Balears és el pernicios efecte -si em deixen utilitzar aquesta expressió, que té sobre les decisions educatives dels nostres joves; com sabem les Illes Balears tenen la taxa d'abandonament escolar més alta de tot Espanya, de tot l'Estat; això és un problema dramàtic sobre el qual totes les forces polítiques hauríem de fer un pensament per tal de plantejar un pla estratègic que anàs més enllà d'una legislatura.

Fruit del nivell baix de diversificació econòmica, més del 60% de les noves contractacions són assignables a unes poques ocupacions, la majoria de qualificació baixa. A la vegada les ocupacions de major qualificació cal dir que, de manera intensa, han anat creixent en aquests últims anys, a vegades cobertes, però, amb gent de fora de les Illes. Dins aquesta voluntat de realisme que vol presidir aquestes paraules he de fer notar que l'any 2009 es varen contractar més de 30.000 persones de fora de la nostra comunitat, amb el que això suposa de pèrdua d'oportunitats de treball, amb unes xifres d'atur tan elevades com les que tenim. S'ha de fer una reflexió, consider que s'ha de fer una reflexió del perquè passa això. Si més no aquesta dada ens il·lustra que és una de les conseqüències de la insuficient inversió en capital humà de la societat espanyola; aquest és un motiu més per dinamitzar polítiques formatives valentes i decidides, a la vegada que per plantejar-se la necessitat inajornable de disposar d'un servei d'intermediació públic i amb uns recursos adients.

Per tancar aquest primer bloc de diagnòstic ens trobam en una cruïlla, diria jo, ens trobam davant un repte històric i estam immersos en una economia fortament castigada per una crisi sense precedents, una crisi que ens ha deixat amb una xifra elevadíssima de persones sense feina i amb una taxa d'atur del 18%, una taxa terriblement alta.

Arribats a aquest punt s'obre una pregunta cabdal: quin és el nivell natural d'atur que ha de tenir la comunitat autònoma de les Illes Balears? A tall d'exemple els he de dir que de les 15.759 persones manco que hi ha en el registre d'afiliació de la Seguretat Social que tenim enguany el mes de març respecte del mes de març de l'any 2009, ni més ni manco que 7.300 són del sector de la construcció, i 3.100 de comerç. Si el sector de la construcció estava sobredimensionat serà més difícil, molt més difícil entendre quina és la xifra d'atur que ha assolit el sector de la construcció; haurem d'assolir, tal volta, que el sector de la construcció ha de tenir una xifra més alta d'atur. Això fa que ens haguem de plantejar millores dins el nostre model econòmic, i s'han de plantejar polítiques laborals que atenguin, que ataquin aquests temes en concret.

És cert, per altra banda, que les dades del mercat de treball dels darrers mesos indiquen que s'ha produït un cert canvi de tendència, un canvi que ja s'està traduint no sols en una moderació del ritme del creixement de l'atur, sinó fins i tot en la seva reducció en els tres primers mesos de l'any 2010, fet que no passava des de l'any 2006. En qualsevol cas aquest conseller no vol ser pessimista, però s'ha de tenir en compte que la recuperació de l'ocupació serà lenta i ens continuarem enfrontant per molt de temps a una crisi profunda.

Aquest diagnòstic ens presenta, idò, una societat que pateix la crisi econòmica, que ha de fer front a grans reptes, i sobretot que ha d'engegar polítiques que superin la durada temporal d'una legislatura. Per això les mesures que aplicam l'any 2010 que ens queda de legislatura i la part que ens quedarà del 2011 seran coherents amb el Pla d'ocupació de les Illes Balears, i coherents amb el Pla de seguretat i salut laboral i ambient laboral que varem signar el 13 de juliol del 2009 perquè, com he dit abans, aquests dos plans fan front tant als problemes conjunturals com als problemes estructurals. Vull destacar el gran valor que té la concertació en si mateixa; la concertació, doncs, dóna una altra manera de fer la política, d'executar la política, i potser de la capacitat de concertació que tenen les organitzacions empresarials i sindicals, n'hauríem de prendre mostra i entrar potser a polítiques també que fossin concertades, sobretot en els grans trets que acab de dibuixar i que suposen elements de crisi.

En aquest moment, després de quasi vuit mesos de la signatura dels pactes, ja hem complert una gran part de les mesures que s'hi han establert. D'una manera molt general s'ha fet, en primer lloc, un gran esforç pressupostari per posar en marxa mesures extraordinàries d'ocupació i formació per fer front a la crisi econòmica, s'han reforçat les mesures de contractació directa, s'ha ampliat el desplegament territorial del Servei d'Ocupació de les Illes Balears en termes d'oficines i en termes de punts d'atenció, s'ha fomentat l'emprenedoria a través del suport a l'autoocupació i al desenvolupament local; s'han canviat les regles del joc de les accions formatives preferentment per a desocupats, ara més orientades a augmentar l'ocupabilitat de les persones; s'ha intensificat el

desenvolupament de la responsabilitat social corporativa entesa com una eina estratègica de reforç de la competitivitat de les empreses i de la qualitat de treball que afegeix valor a les nostres empreses; s'ha continuat avançant en les polítiques laborals envers col·lectius més desfavorits, que sempre han de ser un objectiu preferent en un servei d'ocupació que atén persones, sobretot; i s'ha fet una política de salut laboral que ha anat prioritzant, juntament amb les qüestions més conjunturals d'atac als índexs de sinistralitat, també la qualitat en la salut laboral, també la vigilància i el control, també fer cultura preventiva.

Així, doncs, ens queda molta feina a fer, s'ha de reconèixer, però en aquest sentit vull dir que el full de ruta que tenim està ben marcat, que té quatre objectius i quatre prioritats que són essencials. La primera és la intermediació laboral; la segona, la formació professional per a l'ocupació; la tercera, el foment de l'emprenedoria i, la quarta, la qualitat en el treball. Si esmerçam aquestes mesures i atenem col·lectius de persones, diríem que els joves serien la nostra prioritat.

Sempre, quan es parla de plans, es fa esment als fons que s'hi han de dedicar, als recursos econòmics disponibles. Aquest és un debat que es va tenir quan es va presentar la Llei de pressuposts i el pressupost de la conselleria per part de la consellera Barceló. Jo únicament aquí vull dir que tenim l'obligació de fer un esforç col·lectiu per continuar amb la millora de l'eficiència de les nostres actuacions més enllà d'aquestes realitats pressupostàries, que són millorables, evidentment, i que no són les que agradarien a aquest conseller. Sempre, quan es tracta de fer servei a les persones, els fons resulten insuficients.

Explicació dels objectius. Pas, idò, sense més preàmbuls, a explicar aquests quatre grans objectius.

La intermediació laboral. El primer objectiu d'aquesta conselleria, la seva aposta centra es troba, sense cap mena de dubte, en la intermediació, i això és així fins al punt que m'agradaria comunicar a les senyores i als senyors diputats que hem emfatitzat tant aquesta mesura que tots els fons, tots els mitjans materials de la conselleria estan decidits a fer intermediació, estan ordenats amb aquest objectiu. En una comunitat autònoma amb un nivell d'atur com el que tenim, la nostra obsessió, la nostra mesura d'èxit o fracàs ha de ser el nombre de persones desocupades que col·loquem. El cert és que els índexs de col·locacions gestionades pel SOIB avui en dia la mitjana de la comunitat autònoma és del 4% dels contractes que s'han realitzat l'any 2009, i això és un percentatge insuficient. També és cert que aquest percentatge està dins les mitjanes que tenen altres serveis d'ocupació d'arreu d'Espanya, però això no és cap consol per a aquest conseller; hem de continuar treballant per millorar aquests índexs.

En el que no té cap dubte aquest conseller és que no és admissible que convisqui alhora una xifra de 88.000 persones desocupades i la contractació l'any 2009 de 30.000 persones amb contractes temporals provinents d'altres territoris. Podríem entrar en una discussió al voltant de la dicotomia entre la intermediació pública o la privada; jo personalment crec que és un debat fals, que és un debat que s'ha de superar i que és una dicotomia innecessària; crec que en aquest moment tot ajut és necessari, i la meua obligació és posar èmfasi, és donar suport al servei d'intermediació públic.

Com ens comprometem a aquesta tasca? En primer lloc, continuant el desplegament territorial del Servei d'Ocupació de les Illes Balears, de les seves oficines, que ja són 13, i dels seus punts d'informació, que ja són 28; des del mes de febrer de l'any 2009 totes les oficines del SOIB tenen implementat un departament d'intermediació. Continuar amb el reforçament del servei d'orientació laboral, vertadera porta d'entrada per a totes les polítiques actives d'ocupació, que ha passat de 8 orientadors a principi de legislatura fins al 107 actuals, amb la creació del Servei d'Intermediació Laboral de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que disposarà per primera vegada d'una oficina central a Palma dedicada exclusivament a aquest objectiu; aquesta oficina central comptarà amb 12 persones dedicades, ja dic, exclusivament a aquesta funció, i donarà suport a tota la xarxa d'oficines del Servei d'Ocupació de les Illes Balears. Vull remarcar la connexió que farem de la intermediació i el territori, ja que s'ha dissenyat un pla d'intermediació específic per a cada illa, inclosa Formentera; en aquests moments ja estam parlant amb les empreses amb un major nivell de contractació per estructurar aquest pla a nivell operatiu. Es tracta de tenir identificades aquestes empreses que més contracten, veure quins són els seus problemes i posar el SOIB al seu servei, a la seva disposició.

Una altra mesura fonamental és disposar de plataformes telemàtiques per millorar l'agilitat dels tràmits administratius, i donar molta visibilitat a les demandes i ofertes laborals per posar-les en contacte. Per això el desembre de l'any 2009 signàrem amb el Servei Públic Estatal d'Ocupació un programa pioner a tot l'Estat com és el de la *Red Trabajo*, el qual ens permetrà també gestionar telemàticament les col·locacions i els contractes entre empreses i treballadors, a més d'oferir els serveis del Servei d'Ocupació i del Servei d'Ocupació estatal. Hem de ser valents, finalment, i forçar la generació de les ofertes de feina per als nostres treballadors i treballadores desocupades. Per això cal connectar totes les actuacions de l'administració de la comunitat autònoma que generin ocupació amb els nostres demandants desocupats. Estic parlant per exemple de l'obra pública, que tota l'oferta de l'obra pública sigui gestionada a través del Servei d'Ocupació de les Illes Balears. En definitiva, existeix potencial per actuar des del punt de vista dels serveis d'ocupació. Tot plegat el SOIB farà una inversió pressupostària en el 2010 de 3.700.000 euros per impulsar la intermediació laboral.

Segon punt, formació professional per a l'ocupació. La formació professional per a l'ocupació està establerta com la prioritat tres del Pla d'ocupació de les Illes Balears com a millora de la qualificació i el capital humà. Ja he dit abans que la formació és un element cabdal en tots els ordres, n'hi ha que diuen que és la millor política activa que es pot fer. Les actuacions de la conselleria en aquest camp seguiran enfocades

cap a dos objectius: augmentar l'ocupabilitat dels treballadors i treballadors i poder acreditar les competències professionals. Des de la convocatòria 2009-2010 les accions formatives per a preferentment desocupats, és a dir treballadors i treballadores desocupats, han fet un gir cap un nou enfocament de la formació. Vull destacar dos aspectes en concret, les accions formatives vénen marcades per la conselleria i se centren en aquells sectors econòmics emergents i amb major dinamisme d'ocupació, un cop s'han fet els estudis pertinents per part de l'Observatori del Treball. És a dir, la formació s'està formulant per donar suport a les necessitats de personal de les empreses i amb l'objectiu de no deixar de cobrir cap lloc de feina. Al llarg del 2009 hem format 5.369 persones. Si volem reduir un atur estructural, hem de potenciar aquest tipus de formació, tot permetent la requalificació dels nostres aturats, per exemple dels nostres aturats de la construcció cap a les energies renovables, cap a l'eficiència energètica, cap als treballs de rehabilitació. En segon lloc vull destacar que complementàriament les accions formatives per a desocupats se centren preferentment en certificats de professionalitat, és a dir, en formació acreditable. Aquí vull indiciar que són certificats de professionalitat de nivells 1, 2 i 3, és a dir que cobreixen tant ocupacions de baixa com d'alta qualificació.

D'aquesta manera, un dels objectius en matèria formativa per a la resta de legislatura és aplicar aquestes línies que acab d'anunciar, aquestes línies mestres, a totes les convocatòries de formació, sigui quina sigui la tipologia d'accions formatives i el col·lectiu de referència. En el cas de les accions formatives per a preferentment ocupats, que ha abastat l'any 2009 un total d'11.655 persones, també s'ha de dirigir a l'àmbit dels certificats de professionalitat, si més no a través d'una oferta modular. Al cap davall, entre les dues convocatòries que acab d'esmentar, aquest any 2010 en formació per a ocupats i en formació per a desocupats hi invertirem 24 milions d'euros.

Un capítol especial en la formació, com deia al principi, és la formació per al nostre jovent. Ampliar les oportunitats formatives del jovent és una de les mesures del Pla d'ocupació de les Illes Balears. Estam ara dinamitzant un programa experimental de formació en alternança per a 400 joves de totes les illes, on l'ocupació es desplega a través dels ajuntaments de més de 20.000 habitants i la formació a través de la Xarxa d'Escoles d'Adults. Aquest programa l'hem dotat amb un pressupost extraordinari de 3.180.000 euros.

Una altra mesura innovadora que volem implementar és la de recuperar, de donar una segona oportunitat a tots aquells joves desocupats que han deixat els seus estudis, que vulguin tornar al sistema educatiu o cursin formació professional per a l'ocupació de més de 300 hores. Es tracta d'ajudes-beca que tracten de poder solucionar el problema que tenen aquests joves, si han abandonat els estudis per buscar una feina perquè no tenen recursos per poder estudiar i al mateix temps formar-se, donar-los l'ajut i relacionar aquest ajut naturalment amb el seu aprofitament en els estudis. També volem seguir amb una mesura clàssica i que és facilitar les pràctiques a les empreses pertanyents als sectors estratègics emergents i per això hem renovat el compromís amb Turespaña, amb un pressupost de 160.000 euros per becar 11 joves de les illes a fer estades a les oficines de Turespaña en els diferents països europeus.

Un dels altres elements és l'aposta per la qualitat de la formació professional per a l'ocupació. Al respecte dins el darrer trimestre de l'any 2010 està prevista la signatura del conveni de col·laboració entre els ministeris d'Educació i de Treball i Immigració d'una banda i la Conselleria de Treball i Formació de l'altra, per poder posar en marxa els tres centres de referència nacional, el de nàutica a Menorca i el de turisme i aeronàutica a Mallorca. Pel que fa al Centre de la Mar de Maó ja està operatiu com a centre propi a l'espera de la signatura de l'esmentat conveni. Actualment s'hi està impartint docència per a desocupats, els dies 19 d'abril i 3 de maig començaran dos cursos de formació bàsica, tots ells per a treballadors ocupats. L'activitat d'aquests centres de referència suposarà un canvi radical en la formació en les seves àrees a les nostres illes, ja no només executarem la formació, sinó que liderarem el seu disseny i això amb centres d'excel·lència per a tot Espanya. Per tant, estam apostant també d'una manera estructural i ferma per a la formació professional per a l'ocupació.

Com a mesures complementàries, i no vull dir que siguin menys importants, hi ha la integració dels dos subsistemes de formació professional, tal com ens vàrem comprometre en el Pla d'ocupació. En aquest any 2010 volem crear, juntament amb la Conselleria d'Educació i Cultura, el registre únic de títols, certificats de professionalitat i competències professionals de la comunitat autònoma. I a més, a la nostra conselleria crearem el registre autonòmic de centres i entitats que imparteixen formació professional per a l'ocupació a les Illes Balears.

Tercer punt, fomentar el teixit productiu. El tercer gran objectiu marcat és el foment de la competitivitat del nostre teixit productiu. No hi podem baixar la guàrdia, hem d'apostar pels emprenedors i explorar les possibilitats d'encetar projectes empresarials a través de la figura dels autònoms i de fórmules d'economia social. Dins el Pla d'ocupació de les Illes Balears, foment de l'activitat econòmica i la iniciativa empresarial en aquest eix d'actuació, hem desplegat una de les àrees prioritàries a desenvolupar durant l'any 2010 que permet que persones aturades amb esperit emprenedor tinguin l'oportunitat de formar-se en gestió empresarial, que tinguin una tutoria i assessorament i acompanyament durant els anys següents a l'establiment del negoci. Durant l'any 2009 vàrem fer que 227 persones es beneficiassin d'aquests ajuts per a l'inici de la seva activitat emprenedora i per donar-se d'alta en el règim d'autònoms, d'aquestes 227 persones hi va haver 13 dones víctimes de violència de gènere que iniciaren una activitat empresarial.

D'altra banda per a l'any 2010 hi ha una partida de més d'1.600.000 euros, destinada als incentius per alta del treball autònom, assistència tècnica, formació, abonament d'interessos financers i quotes de Seguretat Social. Farem, a més a més, la gestió del registre de contractes de treballadors autònoms econòmicament dependents, juntament amb un servei d'assessorament sobre els diferents tipus de contractes, així com sobre els acords d'interès professional. Estam elaborant l'esborrany del registre d'associacions de treballadors autònoms, que és la passa prèvia a la constitució d'un òrgan de participació institucional del treball autònom.

En el Pla d'ocupació de les Illes Balears, foment de l'economia productiva, s'estableixen actuacions per promoure l'economia social. Durant l'any 2009 l'economia social va tenir trets molt significatius, es va crear el Consell d'Economia Social i el Cooperativisme, va ser un any molt potent en la creació d'empreses d'economia social, ja que es varen crear 20 cooperatives i 18 socials laborals, a 31 de desembre a les Illes Balears hi havia ja 204 cooperatives. Per primera vegada a les Illes Balears la Universitat fa un curs de post-grau (...) fomentat per la Conselleria de Treball. Durant aquest any 2009, 101 persones desocupades demandants d'ocupació s'han beneficiat dels ajuts per a la creació de noves cooperatives, o incorporació de nous socis a les existents. I 51 empreses d'economia social han rebut ajuts per a inversions d'assistència tècnica pels costos associats a l'inici de l'activitat. L'any 2010 es destinarà una partida de 888.258 euros per a ajuts a la creació de cooperatives i socials laborals, la incorporació de socis, el foment de la productivitat de les constituïdes. I com a novetat durant l'any 2010, es finançarà l'assistència tècnica per constituir cooperatives de segon grau i les UTE d'empreses d'economia social.

En un altre ordre creim que el suport de les empreses està fermament lligat al territori. Per això pensam continuar amb el desplegament territorial de la xarxa d'agents de desenvolupament local, com agents que permeten dinamitzar els territoris i ajudar a detectar les oportunitats empresarials a nivell local. Enguany augmentarem la xifra d'agents de desenvolupament local en tres nous tècnics, de manera que tendrem un total de 83 agents de desenvolupament local i un pressupost a què hi dedicarem 2.452.000 euros.

Igualment estam en incentivar la contractació, en fer contractació estable dins les mesures directes d'ocupació i incentivació a la contractació contemplades en el Pla d'ocupació. Les convocatòries amb fons propis i amb línies establertes per l'Estat, amb fons finalistes rebuts de l'Estat per a la contractació estable durant el 2009, comptaren amb un pressupost de 3.189.000 euros, varen tenir 637 entitats beneficiàries i es crearen 298 ocupacions estables.

Per al 2010 la convocatòria d'incentius ja amb fons únicament propis de la comunitat autònoma de les Illes Balears, cerca conjuntament amb les organitzacions empresarials i sindicals més representatives fer front al problema de l'increment de la contractació estable, creant un seguit de programes, a través dels quals puguem fer contractació estable, com a primera contractació estable, foment de la contractació estable entre les persones que han fet cursos formatius, contractar persones joves a treballs en temps parcial que permetin combinar estudi i treball; és a dir, tot un seguit de mesures que concretarem a través de la negociació amb les organitzacions empresarials i sindicals més representatives, per tal de donar suport a la contractació estable i que en certa manera tractaran de ser sinèrgiques amb les mesures de contractació estable que es pugin habilitar per part del Ministeri de Treball. En aquestes mesures concretes s'hi destinarà 1 milió d'euros.

Quant el quart punt, la qualitat en el treball, el quart gran objectiu és la millora de la qualitat en el treball. És a dir, no podem baixar la guàrdia quan hem d'atacar el problema de la falta de treball, però no hem de baixar la guàrdia quant a la qualitat del treball. Aquí vull destacar una sèrie d'aspectes cabdals, el primer d'ells és la responsabilitat social de les empreses. Consider que hem conformat una sòlida divulgació de la idea de la responsabilitat social, aquest paradigma ètic que dóna valor a les empreses i els permet interioritzar una sèrie de problemes socials; és a dir, que la seva importància social es transformi en una responsabilitat. Seguirem amb el full de ruta, responsabilitat social de les empreses 2008-2011. Donarem ajuts a les empreses públiques i privades perquè facin processos d'RCE. Constituïrem el fòrum balear de responsabilitat social. Farem assessorament gratuït a través d'un servei a les empreses que vulguin ser socialment responsables i seguirem participant en el grup d'RCE en el consell estatal.

Quant a la igualtat i la conciliació de les empreses, seguirem atenent la possibilitat que les petites i mitjanes empreses de les Illes Balears puguin fer plans d'igualtat. A les Illes Balears durant l'any 2009, 45 petites i mitjanes empreses han fet plans d'igualtat, la qual cosa ja és una mesura que no està exigida per la llei. Seguirem fent el seguiment dels plans d'igualtat que han de fer les grans empreses. Pensem que empreses de més de 250 treballadors a nivell estatal que tinguin plans d'igualtat rondan un 30%, mentre que a les Illes Balears està al voltant del 85%. Farem el seguiment d'aquests plans d'igualtat que s'hagin fet a les grans empreses i seguirem assessorant personalment les empreses per a la realització de plans d'igualtat i conciliació.

Quant a la conciliació de la vida laboral i familiar, durant el 2009 hem fet una convocatòria d'ajuts a les empreses que contracten dones per substituir a les persones que tenen reducció de jornada o excedència per a la cura d'infants o persones dependents, incorporant com a mesura d'acció positiva la doble quantia de l'incentiu quan la persona substituïda era un home. Per a l'any 2010 està previst que de bell nou surti aquesta convocatòria d'ajuts a les empreses. I realitzarem una experiència pilot per implantar mesures de conciliació innovadores a cinc empreses de les illes, dues a Mallorca, dues a Menorca i una a Eivissa. És obvi que totes aquestes mesures de qualitat van també relacionades amb el compliment de la llei, el control i la vigilància de les condicions de contractació que s'acorden en el si de la comissió tripartida i paritària de la Inspecció de Treball.

Hi ha una gran preocupació entre les organitzacions empresarials respecte de l'economia submergida o les relacions de treball no declarades. Per tal de fer front a aquest problema, acordarem un protocol amb la direcció territorial de la Inspecció de Treball, per tal que la Inspecció de Treball es coordini perfectament amb la Conselleria de Treball i Formació, per poder atacar els problemes de l'economia submergida. Igualment preocupa el compliment de la mesura de reserva del 2% per a discapacitats, prevista a la Llei d'integració social del discapacitat; també per vigilància específica d'aquesta qüestió, s'acordarà un protocol amb la Inspecció de Treball.

Finalment, lluitar per una millor salut laboral, independentment que aquest conseller compareixerà davant d'aquesta comissió per informar respecte les qüestions de salut laboral, no vull que la meua exposició no faci esment al Pla de seguretat, salut i ambient laboral i que conté vuit prioritats, respecte del qual s'ha avançat tant pel que fa a la reducció de la sinistralitat i amb les mesures que pretenen establir una cultura preventiva ben arrelada, no s'ha de baixar la guàrdia quant a la tasca de vigilància i control del compliment de la legislació en matèria de prevenció dels riscos laborals; la setmana passada vàrem tenir un accident mortal en el sector de la construcció, i el que puc anunciar avui és que se varen encetar 16 mesures durant l'any 2009 que afecten camps d'actuació preventiva molt variats i que l'any 2010 se n'iniciaran 19 més, la qual cosa farà que a finals d'aquest any tinguem ja un 60% del pla iniciat i en vies de compliment.

I no vull acabar aquesta exposició, sense fer un esment als col·lectius de persones més vulnerables. Des del Servei d'Ocupació s'engega la captació de persones usuàries dels centres especials d'ocupació per ser ateses des dels programes que usen la metodologia de treball en suport i que són gestionats per part de les entitats adjudicatàries de la convocatòria de serveis orientats a processos d'acompanyament per a col·lectius vulnerables. Aquest any 2010 aquesta mesura està dotada amb 3.280.000 euros. Igualment per a persones amb risc d'exclusió, amb la tècnica del treball en suport, dins el marc dels processos d'acompanyament es dedicaran durant l'any 2010, 4.715.000 euros per a aquests dos col·lectius.

I en l'àmbit de les funcions de la Direcció General de Treball, es gestionen les assignacions finalistes corresponents a centres especials d'ocupació i inserció dels discapacitats en empreses ordinàries que pugen també per a l'any 2010 a la quantitat de 3.937.000 euros, tot per a aquests col·lectius que pateixen de valent la crisi econòmica i, a més, pateixen uns problemes que els fan col·lectius vulnerables.

Crec que m'he estès un poc més a la meua intervenció i estic a la seva disposició per respondre les qüestions que em vulguin plantejar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes, per la qual cosa deman si podem continuar? Sí.

Doncs per tal de formular preguntes i observacions intervé per part del Grup Parlamentari Mixt la diputada Sra. Suárez per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Gràcies, Sr. Conseller per la seva explicació i gràcies al seu equip per la seva presència. Nosaltres no farem preguntes, però sí que farem una sèrie de consideracions al voltant de l'exposició que acaba de fer. En primer lloc crec que tocaria, com que crec que és la primera vegada que ve aquí, fer-li un reconeixement de la feina feta fins ara, ho hem fet quan han comparegut les altres conselleries i jo crec que també pertoca. El fet que la línia que planteja la conselleria sigui una línia de continuïtat, jo crec que també és el moment de dir que era una línia encertada i que celebrem que aquesta continuïtat es mantengui.

M'ha agradat sentir i en això coincidim amb vostè, la presència d'aquest doble vessant dins la feina que li toca a la conselleria. Nosaltres compartim que efectivament és fonamental la lluita contra la crisi econòmica, contra la crisi conjuntural. Sempre hem dit que aquesta lluita contra la crisi conjuntural s'ha de fer de manera transversal a tot el Govern i realment la feina de la Conselleria de Treball és específica, però és insuficient, ha d'estar completada per tota l'acció de govern, però juntament amb aquesta vessant conjuntural hi ha la vessant més estructural. Això crec que és important que es reconegui per part del Sr. Conseller perquè és possible que si no es té present la feina sigui incompleta. Vostè ha assenyalat el fet que els problemes estructurals s'arrosseguin de tant de temps i no s'acabin de donar-li una solució és probablement per aquesta manca de perspectiva. Per tant ens agrada sentir que el conseller és ben conscient d'aquesta qüestió.

Una segona reflexió que ha fet vostè i amb la qual també coincidim és el tema del consens polític, un consens polític que a més nosaltres pensam que és molt necessari perquè d'alguna manera el consens social diríem que ja existeix, el consens socials jo crec que està expressat en la concertació i està expressat en els diferents pactes que s'han signat al llarg d'aquesta legislatura. Per tant aquest consens polític jo entenc que és més que res una apel·lació, en aquest cas, a l'oposició. Nosaltres quan hem parlat en aquesta comissió i també a plenari de temes tan importants com el model econòmic o com la situació del mercat laboral, sempre hem volgut també fer aquesta crida a l'oposició a apropar-se a aquest consens polític o, almenys, a reflexionar en conjunt, que moltes vegades també fins i tot falta aquesta reflexió en conjunt, que potser pot mostrar que hi ha discrepàncies però que és, diríem, un bon punt de partida. Supòs que quan el Sr. Huguet intervengui donarà la seva opinió en aquest sentit, i jo crec que seria important, seria avui un bon dia perquè es veiés una bona voluntat en aquest sentit.

Efectivament estam d'acord amb el diagnòstic que vostè ha fet sobre quins són els problemes estructurals del mercat laboral, i per acabar expressaríem una coincidència general amb aquests objectius que vostè ha assenyalat. Nosaltres sempre, segurament perquè som diputada de l'illa d'Eivissa, nosaltres el que sempre demanam, i hi volem fer una especial incidència, és que hi hagi aquesta consciència territorial, territorial no només perquè som quatre illes, sinó territorial perquè les illes, tot i

estar dins el marc de la comunitat autònoma, tenim problemes específics, tenim problemes diferents. La situació del mercat laboral no és la mateixa a Menorca que a Eivissa, o a Mallorca, o a Formentera, i això també és important a l'hora d'implementar mesures. I per posar un exemple concret podríem parlar de sinistralitat laboral, que jo he de dir que quan va començar la legislatura vàrem fer alguna pregunta en aquest sentit i pensam que el balanç és molt positiu, i en aquest cas Eivissa sí que tenia problemes particulars que s'han anat pal·liant. I un altre problema particular que alguna vegada hem comentat és el tema de la formació, i nosaltres ja a les altres conselleres havíem expressat la nostra preocupació perquè els centres de referència que s'han creat i que justament nosaltres hem quedat fora, que no és important el centre de referència en si mateix que estigui ubicat a un lloc o a un altre, però sí que la seva feina, la seva funció arribi per igual i de manera compartida a tot el territori de les Illes Balears.

Bé, ja li deia que són una sèrie de consideracions. Li tornam agrair la seva presència i sobretot l'encoratjament perquè aquests objectius es puguin dur a la pràctica i tinguin fruits ben aviat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Suárez. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Mercadal per un temps de deu minuts.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sr. President. Jo vull, en primer lloc, agrair la presència aquí del conseller i del seu equip, i valorar la intervenció que ens ha fet, clara i concisa.

Vostè ha parlat de reflexió, ha parlat de responsabilitat, ha parlat d'ajuntar esforços, ha parlat de cercar solucions imaginatives. En resum jo diria que ha fet una crida a l'acord i al consens, qualitat que jo crec que podem dir que caracteritza aquest govern del qual vostè forma part. Res a dir del diagnòstic, el compartim plenament, i voldria mostrar el nostre acord amb el concepte que hem de sortir el més aviat possible d'aquesta crisi, però tenim molt clar que cal un canvi de model econòmic, aquesta expressió que hem repetit tantes vegades, i que per tant tots ens hem d'habituar a canviar certs tòpics que fins ara eren els referents i a planificar, com vostè ha dit, més enllà del curt termini.

Jo crec que és significatiu que Balears sigui la comunitat amb la taxa d'ocupació més alta de país, i em sembla molt acurada la seva reflexió en el sentit que aquest fet ha provocat, d'una banda, jo diria que l'efecte crida a treballadors d'altres orígens, i tristament, i repetim açò en cada ocasió en què tenim oportunitat de fer-ho, la temptació que ha significat per a la nostra joventut d'abandonar els estudis en una etapa massa primerenca.

Vostè ha parlat extensament del servei d'intermediació públic, i supòs que n'ha parlat extensament perquè ho considera un pilar bàsic del seu projecte. Com que he entès que aquest mes d'abril s'inaugurarà el servei d'intermediació laboral de la CAIB, el qual donarà suport a la xarxa d'oficines del SOIB, tal vegada ens podria detallar una mica més quins canvis representarà aquest nou servei, ja que, si ho he entès bé, únicament el 4% de les col·locacions de l'any 2009 han estat gestionades pel SOIB, i la veritat és que açò és un indicador molt millorable.

Li he de reconèixer, Sr. Conseller, que els objectius que ens exposa per a aquest any que resta de legislatura són ambiciosos i li desitj els millors resultats, com no pot ser d'altra manera.

He observat que té vostè molt interioritzat el sentit de la necessària transversalitat dins tot el seu projecte, tant per la coordinació de les diferents direccions generals que conformen la seva conselleria com entre la seva conselleria i altres conselleries d'aquest govern.

Pel que fa a formació, estarem atents a les anàlisis que es realitzin des de l'Observatori del Treball, i pensam igual que vostè que és bàsic coordinar la demanda de les empreses amb la necessitat de formació.

Pel que fa a salut i prevenció, simplement li he de dir que aplaudim la millora que s'ha duit a terme dins aquest servei, que es tradueix en una cosa tan important com la reducció de la sinistralitat, tot i que de tant en tant tinguem algun ensurt com el que vostè ha mencionat, sobretot per tot l'aspecte humà i social que envolta aquesta problemàtica.

I en relació al foment de l'economia social, cooperatives i autònoms, és un camp molt ample i especialment important en moments de dificultats econòmiques. Pensam que es pot estar satisfet amb els resultats de l'experiència pilot d'autoocupació de dones de l'any 2009 i, si m'ho permet, tant de bo tenguí el mateix èxit amb l'ampliació al camp masculí. Volem felicitar-lo per la perspectiva de gènere que aplica a totes aquestes actuacions.

En resum, Sr. Conseller, jo crec que el full de ruta està fet; el Pla d'ocupació i el Pla de salut, seguretat i ambient laboral ja fa uns mesos, vuit mesos, que funcionen, que es van firmar, i entenem que estan en plena execució, i tal vegada aquí podríem emprar les paraules dites recentment pel president del Govern, que som conscients que la tempesta és gran però el vaixell és segur i mariner, i jo hi afegiria que la tripulació és valenta.

Per tant endavant i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mercadal. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Huguet per un temps de deu minuts.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, alts càrrecs, bona tarda i gràcies per la seva compareixença.

Voldria, Sr. President, abans d'entrar a plantejar les qüestions del meu grup al conseller, fer-li veure que aquesta era una sol·licitud de compareixença demanada pel meu grup el mes de febrer, a principi de febrer, i que inexplicablement vostè ha relegat a la compareixença demanada pel Govern un mes més tard. No hi ha cap article ni cap norma ni cap regla que empari aquesta decisió de la Mesa, i vostè sap, pel temps que ja du amb la meua presència de portaveu d'Assumptes Socials en matèria de treball, que totes sense excepció les meves intervencions i les del meu grup han estat per intentar contribuir al fet que el mercat laboral funcioni el millor possible. Per tant li prec que, tenint en compte açò, no es repeteixi aquesta decisió d'una mesa sense motivació i sense suport parlamentari de relegar les iniciatives del Parlament a les del Govern. I dit açò pas a manifestar la meua opinió sobre la compareixença a voluntat pròpia del Sr. Conseller.

Miri, li agraeixc i a més li alab la seva demostració de coneixement de la situació de la conselleria i també de les causes més importants del mercat laboral. Ara faré una pregunta en veu alta, que no la faig a vostè però que crec que ens hem de fer tots els que volem que funcioni l'economia i per tant el mercat laboral. Per què no tenen feina aquests joves que durant els darrers dos anys no en feien? Per què no té feina aquest ben segur que un centenar de mils de persones, de les quals sense cap dubte més d'un 80% en cerquen i en volen fer? I si sabem les respostes de per què no, són aquestes, les que vostè ha explicat, les polítiques i les actuacions que hem de menester?

Les línies probablement..., és a dir, sense cap dubte són les del Pla d'ocupació, però val la pena reflexionar sobre si la intermediació, tan ben organitzada i tan extensa, és l'instrument millor per facilitar l'accés a l'ocupació? Em deman si l'eliminació d'intermediació, és a dir, la possibilitat de crear instruments que permetin que una empresa mostri el seu interès per contractar la persona que sigui, i la facilitat perquè qualsevol persona amb competències adequades a aquell lloc de feina pugui trobar amb facilitat a una pàgina web, a un sistema de comunicació per internet 2.0, així com sigui, i trobi atractiu, es comuniqui ràpidament i per tant les empreses rebin ofertes i, miri, no li vull contradir allò dels 30.000 que no són d'aquí, però és igual, si són persones que a una empresa d'aquí poden ocupar un lloc de feina i són emprenedors, i tenen una formació capdavantera i són capaços de liderar i fer més eficients i més econòmics l'actuació, els serveis, la gestió, el funcionament d'aquesta empresa, ens interessa. És a dir, els sistemes que vostè ens ha explicat i que està desenvolupament, jo no els criticaré; el que sí que m'he de demanar necessàriament és si amb els temps que corren no seria més possible que les opcions que hi hagi de comunicació entre treballador potencial i empresari es

puguin fer per sistemes telemàtics molt més àgils i molt manco intermediats.

Jo crec que val la pena que s'explori aquesta possibilitat i ja aprofit per dir que, igual que he dit al president de la comissió, l'actitud del nostre grup sempre ha estat i sempre serà de col·laborar, de contribuir, d'intentar aportar allò que sigui necessari perquè funcioni l'economia i funcioni el mercat laboral.

I dic que funcioni l'economia perquè tots sabem que, per perfectes que siguin la formació, la intermediació, les qualitats de l'ocupació, etc., si l'economia no funciona tindrem un país semblant a Cuba, on em sembla que hi ha molts de llicenciats però molt pocs ocupats, per desgràcies per a ells i per desgràcia per a tots els de la seva influència. És important, Sr. Conseller, que dins el que sigui l'estratègia -jo parl d'estratègia més que de pla o de pacte-, l'estratègia que es faci des de la comunitat autònoma per l'ocupació, es tenguin en compte el més important de tot, que si les empreses no funcionen no tindrem llocs de feina i, segon, que perquè les empreses funcionin hi ha tres elements imprescindibles: finançament, és a dir, la capacitat financera de l'empresa, que o bé ve de recursos propis o de recursos externs, i tant uns com altres el que demanen és que hi hagi rendibilitat, per descomptat, i que hi hagi seguretat jurídica a l'hora de fer-se emprenedors, a l'hora de començar qualque activitat. El segon element sense cap dubte és el capital humà, els treballadors, les persones; i el tercer és la tecnologia que comporta, naturalment, bons sistemes de comunicació, de transport de persones, de mercaderies i, sobretot, de dades avui en dia. Per tant jo demanava en una proposta en el Ple que sí que es va aprovar per unanimitat fibra òptica a les Illes amb doble línia interinsular, i naturalment fins al darrer racó i com més aviat millor per ser més competitiu.

Aquesta és una mica la visió que no té perquè ser gens contradictòria amb la que puguin tenir vostè i el seu govern, però que sí ha d'animar que, encara que les competències estiguin molt limitades a les persones de fer feina no per al sector públic, per dir-ho clar i amb la major propietat de què jo som capaç, sí que no pot deixar de tenir present la importància que té que departaments com turisme, obra pública, indústria, comerç, agricultura, etc., tots els sectors econòmics estiguin amb aquesta disposició, estiguin en millor disposició a l'hora de donar seguretat jurídica i que el capital no fugi d'aquestes illes, més bé que estigui estimulat a venir, i que també hi hagi estímuls -i açò sí que és propi de la conselleria- perquè el capital humà, és a dir, els bons que ara surten de les universitats o que ja tenen experiència i són bons a Europa i que vindrien aquí pel clima o per l'atractiu d'una empresa que necessita els seus recursos i les seves competències i coneixements, açò sigui el més aviat possible, i no parl per a res d'EURES, que és una altra cosa, parl d'una eina que crec que és nova, o almanco jo no conec experiències organitzades, que crec que sí que valdria la pena reflexionar-la i analitzar-la.

I vull parlar també de..., una mica per damunt perquè, com saben els membres de la Mesa i vostè també, Sr. Conseller, tenc demanada o sol·licitada, millor dit, una compareixença per parlar del mercat referent al 2009, perquè el 2009 s'ha produït, a mi no m'agrada parlar de tendència sinó parlar una mica empíricament del que ha passat, s'ha produït en el mercat quant a atur, seguretat social, contractes; una altra sobre salut, que crec que val la pena fer-la monogràfica, i un tema que també vostè ha insinuat una mica, però jo també el valor o el nostre grup el valoram, que és el tema de la immigració. La immigració té..., bé, en parlarem en aquesta compareixença perquè acab de dir, a l'explicació que he fet abans, que per a mi si un europeu que ve a fer feina aquí és un immigrant, probablement sigui així des del punt de vista de nacionalitats; ara, jo consider açò un valor quan una empresa nostra és capaç d'atreure les millors competències, que facin feina per a nosaltres, per a ells però per a nosaltres.

Vull dir, no obstant això, també alguna cosa sobre educació. Bé, de salut hi ha algunes coses que sí que li demanaré i que li anticip ara una mica. M'agradaria que repassessin una mica les contractacions que s'han fet i les col·laboracions, etc., i les experiències que hi ha hagut. No és per cercar crítiques sinó simplement per veure la línia en relació amb el pla.

I quant a formació hem de fer una autocrítica. Jo he estat també responsable, el president que ara ho és de la comunitat autònoma també ho va ser entre el 99 i el 2003, i els centres de formació, els centres nacionals de referència. Quan es transfeix a finals del 99 la competència en matèria de serveis d'ocupació, hi ha en aquesta transferència 900 milions de pessetes per crear un centre; el 2004 jo m'incorpor i no hi havia ni les pessetes ni els euros, ni hi havia un projecte ni hi havia res, hi havia algunes manifestacions fetes, i des de la conselleria, amb un gran esforç pressupostari -els secretaris generals sempre tenen a veure amb els esforços pressupostaris, el meu secretari general em va ajudar molt en açò- vam poder planificar l'execució del centre amb la ubicació a Menorca, no discutida en cap moment per ningú, i la veritat és que estam en el 2010, o sigui 10 anys després d'aquella transferència i d'aquella assumpció de competències, bé, una mica abans dels 10 anys ha estat construït, però ara estam fent uns cursos que podria fer una acadèmia; no és cap menysvaloració de l'activitat professionals dels que els donen ni dels que hi van, però crec, Sr. Conseller, que quan parlem de formació en una pròxima compareixença ens hem de comprometre a un esforç major i més intens perquè els centres de referència funcionin com a tals.

Vaig acabant, si tenc ja poc temps.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, sobrepassa el temps, ja.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Vaig acabant, i gràcies, president.

Jo no sé, és un altre tema també de formació, si he entès bé 5.369 persones en formació el 2009; era aquesta la xifra? Bé, vostè sap la xifra que tenim d'aturats. Jo estic un poc empegueït de dir-la perquè és molt forta, però crec que no només he d'alabar, que naturalment l'he d'alabar, l'esforç per la certificació de la formació, però crec que he de demanar i exigir, ens hem d'exigir una participació més àmplia del que vulgarment coneixem com a acadèmies, és a dir, hi ha un professorat i hi ha unes institucions que ho feien i crec que ho fan bé, i crec que és necessari, i crec que val la pena revisar alguns dels preus, alguns dels costos, i poder ampliar amb molta més demanda que hi ha la possibilitat de formació en general.

De les cooperatives li he de dir que crec en l'economia social, de fet alguna intervenció vam tenir la legislatura passada, bé, per fer el decret que va crear..., bé, emperò el que vull manifestar en relació a l'economia social és que alerta a crear estructures de segon nivell, i li posaré un cas que no he estudiat econòmicament però que estic segur que val la pena també que sigui estudiat: l'agricultura de Menorca té em sembla que quatre o cinc cooperatives, açò vol dir amb un segment d'activitat productiva on els costos es mengen i deixen sense marge i per tant valor afegit l'activitat a causa dels preus de sortida de la matèria que produeixen; qualsevol element que permeti reduir aquests costos, jo no parlaria de cooperatives de segon grau, sinó d'unificar les de primer grau, crec que és molt més interessant que no crear-ne de segon grau pel que açò suposa en segons quines activitats i segons quins segments d'increment de costos. Si n'hi ha que ho poden suportar, res a dir, però sí que li faig aquesta observació perquè si vol també en parlem i en aquella segona... Bé, la idea queda suficientment manifestada.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, ha d'anar finalitzant.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí, acabaré, Sr. President, i naturalment amb tota disciplina al seu (...). Gràcies de moment.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller de Treball, té temps per respondre en el seu torn de rèplica.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Pere Aguiló i Crespí):

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc vull agrair totes les intervencions que han fet els senyors i les senyores diputats, i efectivament vull agrair en primer lloc a la Sra. Suárez el seu agraïment per la sensibilitat que demostram quant a l'anàlisi que feim tant conjuntural com estructural, i la necessitat de consens polític. Efectivament, jo consider que el problema que tenim ara damunt la taula és un problema que precisa de tot el consens polític.

I quant als objectius generals, que tinguin una translació territorial, també, Sra. Suárez, això està clar, és a dir, si volem fer polítiques que tinguin una intensitat, i una efectivitat i una eficàcia, les polítiques que es fan des de la Conselleria de Treball han de ser polítiques territorials, polítiques territorialitzades. La intermediació laboral que pretenen desplegar és una intermediació feta des de la realitat de cada una de les Illes; tot i que hi hagi un servei d'intermediació i un centre d'intermediació a Palma, el que s'ha de fer és fer intermediació des de les oficines del SOIB i donar aquest servei a través dels punts que hi pugui haver, connectar empreses i treballadors.

Quant a l'exemple que ha posat vostè del centre de referència nacional, el centre de referència nacional nosaltres varem intentar també que hi hagués la possibilitat d'un centre nacional de referència a Eivissa, però es va donar la impossibilitat quant als competidors de les distintes comunitats autònomes que demanàvem aquest centre de referència nacional i no va poder ser. En tot cas els centres de referència nacional són això, centres de referència a nivell de l'Estat, i els seus beneficis s'estenen no només a tota la comunitat autònoma sinó a tot l'Estat. Diríem que l'avantatge estratègic que té és que tu marques, respecte d'aquells sectors que tenen transcendència a nivell de la teva comunitat autònoma, com és ara el mar o com és ara el turisme o com és l'aeronàutica, marques les pautes des d'aquí, des d'un coneixement territorial des del fet de poder desplegar..., des de l'experiència que tenim aquí quant a aquests sectors.

Respecte a la Sra. Mercadal, també naturalment vull agrair-li les seves paraules. Efectivament, repetesc, jo crec que per al consens aquests moments són moments en què hi hauria d'haver consens o més consens, o més transversalitat, o més pensament comú, o més diagnòstic compartit. No em vull aferrar a les paraules, no vull que em dominin les paraules, m'agradaria més que em dominassin els actes. O sigui, jo crec que avui els aspectes de com és la nostra societat estam, diríem, presoners de paraules, i crec que hauríem d'anar a altres qüestions, als fets, a poder estendre mans i a donar idees, i estendre mans i donar idees és el que ens pot ajudar a superar aquesta situació.

Quant al canvi de model econòmic del qual vostè ha parlat, jo n'he parlat, del canvi de model econòmic, però, el que li he dit abans, sigui el que sigui però hem de canviar, no sé si cap a un model nou, no sé si cap a una nova economia, no sé si a replantejar-se el model antic i fer-lo d'una altra manera, mirarlo des d'una perspectiva de sostenibilitat... El que jo crec és que si volem ser realistes no podem canviar d'un dia per l'altre. Si som una comunitat turística no ens convertirem en un termini de cinc anys en una comunitat industrial. Ara, si som una comunitat turística sí que podem potser obrir altres nínxols que integrin nova tecnologia, i aleshores sí que oferim ja serveis turístics d'una altra manera.

Quant al servei d'intermediació, canvis que representarà: representarà una nova perspectiva, perquè és integrar una perspectiva d'una direcció de recursos humans del sector privat al Servei d'Intermediació públic, és a dir, no només és connectar empreses i treballadors, és oferir tots els serveis que pugui oferir una gran direcció de recursos humans i fer-ho d'una manera gratuïta per a totes les empreses i per a tots els treballadors de les Illes Balears. Aquesta és l'ambició, és a dir,

es tracta d'això, no es tracta únicament de connectar les demandes i les ofertes d'ocupació, es tracta que si una empresa demana al Servei d'Ocupació de les Illes Balears que per favor doni una oferta o miri una oferta de 10 cambreres de pisos, el SOIB li doni les 10 cambreres de pisos, els hi seleccioni, provi que tal funcionen, els faci les proves pertinents i li triï les cambreres de pisos millors, i quan dic una cambrera de pisos dic un director d'un hotel o dic un mecànic per a un taller. És a dir, es tracta de fer una cosa que no s'ha fet mai. I, efectivament, aquest percentatge que vostè m'exposa, que jo he exposat, és la mitjana, el 4,4%, la mitjana de la comunitat autònoma, però per exemple a l'illa de Menorca és molt més alt, arriba fins al 12%, és a dir, el SOIB a Menorca pot fer d'intermediari fins a un 12% en les ocupacions que es fan.

Vull agrair-li, finalment, les seves paraules quant a la sensibilitat en matèria de gènere, però crec que no es pot fer avui en dia una política mínimament acceptable i moderna sense integrar una política de gènere.

Finalment al Sr. Huguet vull agrair-li també que m'ha agraït la presència aquí i que hagi plantejat d'una manera, diríem, fins i tot didàctica les qüestions que vol plantejar. Jo em deman igualment, com vostè, per què no tenen feina aquests joves, per què no tenen feina aquestes... Aquesta és la meva màxima preocupació. Jo, com a conseller de Treball, veig una certa línia invisible de solidaritat amb vostè, que també va ser conseller de Treball, i que sap perfectament que aquesta és la gran preocupació que pot tenir qualsevol persona que tenguí aquesta responsabilitat sobre les espatlles: com hem de poder superar aquesta situació. I vostè apuntava a fer servir les noves tecnologies en intermediació. És que potser jo no ho he explicat per qüestions de temps de la manera més òptima.

El Servei d'Intermediació és una de les coses que feim, però també estam desplegant com a comunitat autònoma pionera -vostè supòs que ho coneix- la *Red Trabaja*. La *Red Trabaja* és la darrera implementació en noves tecnologies que ha fet el Servei públic estatal d'Ocupació. Jo crec que és una troballa, vull dir que crec que la *Red Trabaja* quan l'ensenyes, quan l'explores, et pot donar una capacitat d'autointermediació, d'intermediació ràpida que pot connectar a molta més velocitat, molta més, que la que pugui tenir un servei d'intermediació fet cara a cara. El que passa és una cosa, i és que la intermediació que es pot fer a través de *Red Trabaja* necessita, d'una banda, d'un cert coneixement de la utilització de mitjans informàtics, i això les empreses sí que tenen departaments que acudeixen a aquesta *Red Trabaja*, i de fet els increments que nosaltres hem patit en la utilització de la *Red Trabaja* són increments molt notoris.

El fet és que fer això pens, consideram des de la Conselleria de Treball, que està molt bé i ho desplegarem, i estic segur que en un termini de cinc, sis anys la concepció del Servei d'Ocupació sofrirà el mateix canvi que va patir la banca quan es varen començar a posar els serveis electrònics, i això és molt important perquè sí que donarà velocitat a la intermediació. Però no ens preocupa només la velocitat, ens preocupa també la qualitat, i aleshores a posta també feim intermediació com a servei global, holístic, donar a les empreses tota la capacitat que pot tenir una Direcció de Recursos Humans.

Jo agaf el que vostè ha dit respecte a l'actitud de col·laboració. Té tota la meva col·laboració, vostè ho sap. Li ho he dit personalment i li ho dic aquí públicament, tota la meva col·laboració i de tot l'equip de la conselleria per, des de la bona fe, des de l'enteniment, des de la civilitat que el caracteritza a vostè, fer tot el possible per contribuir a millorar aquesta situació. Perquè, efectivament, efectivament, si l'economia no funciona tampoc no podem treure endavant aquests projectes que tenim, és obvi. M'ha recordat vostè una cosa que deia un padrí meu, que deia "el millor 'seguro' és un duro", i és veritat, i és veritat perquè si l'economia del nostre país, que pateix una crisi que no només afecta aquest país sinó que afecta tot el món, no treim el cap d'aquesta situació de crisi no anirem bé, i efectivament crec que hem de fer un esforç per focalitzar la nostra atenció sobre els problemes que poden tenir les empreses, tant les empreses per mantenir les seves plantilles com aquelles empreses que estan en aquest moment prescindint de llocs de treball, que presenten expedients de regulació d'ocupació, i la manera com es pot fer des de la Conselleria de Treball és oferint la capacitat d'incentivar la contractació, d'estimular aquesta contractació, de poder donar una mà a totes aquestes empreses, i òbviament coordinadament amb els altres departaments del Govern perquè puguin implementar una política econòmica que estimuli aquesta economia.

I finalment, pel que vostè em deia, ha fet referència als 30.000 contractes dels quals jo he parlat, de 30.000 persones contractades fora de la comunitat autònoma. Jo no pretenc de cap de les maneres fer una mena, ni prop fer-hi, de nacionalisme laboral; això em pareix que seria una errada extraordinària, seria antidemocràtic, seria francament, i perdonin l'expressió, una "xorrada". El que efectivament no és possible és que en el Servei d'Ocupació de les Illes Balears hi hagi persones demandants d'ocupació en categories que no són categories molt sofisticades -peons de la construcció, manobres..., i una empresa constructora desplaci geogràficament aquí, per fer contractació temporal, eh?, contractació temporal, el mateix nombre de persones que estan demandant feina en aquest sector de la construcció. Això trob, Sr. Huguet, que hem de fer alguna cosa perquè és que sembla que ens passen la mà per la cara, i això no pot ser. Vull dir, jo crec que hem de ser raonables i atacar el problema des de les nostres eines, des d'allò que nosaltres podem fer.

La història del centre nacional de referència, de la dels 900 milions de pessetes, és quasi una història de 10 anys que hem viscut tots. A mi m'agradaria no entrar en la història, crec que, com vostè diu, si tenim el que tenim, millorem el que tenim; si hem obert un centre nacional de referència a Menorca ens centrarem en el que vostè diu perquè té tota la raó del món, i és que a finals d'any es firmarà el decret corresponent i aquest centre de la mar es convertirà en un centre nacional de referència com cal, i implementarem aquí tota la formació que ja hem d'implementar.

Quant a la formació, hem orientat la formació, com crec que he explicat, de la manera amb què creim que pugui ser més útil a les empreses, és a dir, una formació que un cop estudiats els sectors en els quals fa falta gent formada nosaltres, a través de les acadèmies, com se sol dir normalment, centres col·laboradors i acadèmies, fer que aquestes acadèmies, fer que aquests centres de formació donin, imparteixin aquesta formació. El que no és possible, fent autocrítica, és continuar formant d'una manera diríem caparruda en qüestions en les quals existeixen també inscrites en les llistes de l'atur del Servei d'Ocupació persones a balquena. El que hem de formar és en les necessitats que té el nostre mercat de treball, apostar a cavall guanyador -permeti'm aquesta expressió-, donar formació en sectors estratègics que garanteixin una ocupació de més qualitat, i així és com estam conformant la nostra política formativa.

I respecte de les qüestions que vostè ha plantejat tendrem les compareixences pertinents en matèria de mercat de treball, salut i immigració. I no sé si em deix... Em deixava una cosa, perdoni. Respecte a les cooperatives agaf la seva observació perquè em sembla una observació de gran interès.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Huguet per un temps de cinc minuts.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Conseller. Primer diré les qüestions que no he pogut acabar a causa de la meua... Miri, respecte dels ajuts de conciliació derivats de l'aplicació de l'article 50 de l'Estatut, al qual vostè ha fet referència, m'agradaria saber-ne la quantia; ho dic perquè me'n vaig anar molt satisfet deixant una quantia molt important i a més una previsió en el programa operatiu, i no sé actualment -tampoc no ho he demanat, o sigui, no ho sé perquè no ho he demanat- quines han estat el 2009 i el 2010, si ho tenen a mà, les convocatòries per a la conciliació de vida laboral per a les persones que són substituïdes a les empreses i que demanen mitja jornada o més d'acord amb l'article 50 de l'Estatut d'Autonomia, dels treballadors, perdó.

Allò de Turespaña, és a dir, també vam tenir nosaltres iniciatives molt des d'un convenciment que el fet de parlar un idioma europeu, a més dels dos nostres, era cada vegada més necessari per ser més competitiu, és a dir, per tenir competències equiparables a les d'ells, a les de la resta de nacions, pensàvem açò. Nosaltres vam fer subvencions i beques sobre tres setmanes, etc., de formació, on naturalment cobraven la beca sempre que vinguessin amb un certificat d'aprofitament d'aquests 15 dies amb 5 hores diàries lectives com a mínim. A veure si hi ha alguna cosa.

Bé, tenia també un parell de coses. He dit que parlaria primer del que m'havia quedat en el tinter. Hi ha dos decrets en marxa, un de modificació del Servei d'Ocupació, vaja, del que desenvolupa la llei de creació del Servei d'Ocupació, i un altre de representativitat dels agents econòmics i sindicals. Miri, jo li dic un posicionament que crec que és lògic: nosaltres estem la mar d'orgullosos i satisfets -em referesc als polítics- de tenir organitzacions i institucions pròpies diferenciades de les estatals. Hi ha qualque visió que pugui ser acceptada pels més representatius a nivell estatal que són els que tenim ara aquí, que també les organitzacions sindicals intersectorials i les patronals intersectorials autonòmiques han de tenir veu, jo no dic que hagin d'estar equiparats tots igual. Però han de tenir dins aquest decret d'organització presència i veu en algunes de les qüestions que afecten l'economia i el mercat laboral de la comunitat, des de la meva convicció.

I ara sí, intermediació. Miri, li faré una broma, respecte dels 30.000 com que vostè podrà intermediar, vostè decidirà a qui envia les empreses. No, açò és una broma i jo el que li vull expressar naturalment és que les empreses es mereixen les persones més ben qualificades, però naturalment hi entren unes qüestions, de preu, de costos, etc., i bé, serà un compromís per als intermediadors, però naturalment cada vegada és més àmplia la visió de què els ciutadans són tots iguals i sobretot a nivell europeu tots tenim els mateixos drets i deures, llibertat de circulació, etc., com és natural. I repetesc, sempre hi veurà dos elements que farà necessari que hi hagi una intermediació pública privada com vostè ha dit, una intermediació diríem de manipulació d'aquesta intermediació, tot el que sigui alliberar costos a les empreses, encara que vagin al sector públic, però que faci més eficient el sistema és un motiu.

L'altre motiu naturalment és que per desgràcia, com tots sabem, la falta de cohesió social fa que n'hi hagi de més espavilats que la puguin fer directa i uns altres que necessiten tots els suports del sector públic perquè funcioni. Per tant, jo no discuteix açò, l'únic que crec és que s'ha d'avançar més en l'autonomia del contracte. Jo crec que les empreses..., conec bé el sistema públic, el servei públic, però jo parl més de la possibilitat que una empresa se pugui oferir com a lloc de treball per fer-se atractiu a aquells possibles treballadors que més ens convé que vinguin aquí per dirigir i gestionar les empreses i ser capdavaners a les empreses. Açò és el que ens permetrà ser competitius, ser eficients amb els costos, etc., per tant del que parl és que cada empresa pugui fer-se ella, mostrar-se atractiva per atreure aquestes persones que, a més, el seu atractiu vendrà acompanyat per la seva qualitat, les possibilitats i tots els avantatges que té ser, amb permís de les illes menors, Mallorca, després no sé si a Eivissa o Formentera i finalment a Menorca, com atractiu per anar a fer feina. Em perdonaran els menorquins, però açò és així.

També li vull afegir que des del meu punt de vista s'han de revisar permanentment els instruments, tant del Pla d'ocupació, no parlem ja del pacte de govern del 2007, etc., el programa operatiu, ... tots aquests instruments tenen poc a veure amb qüestions que no importa ressalti perquè són de tots coneguts. Bé, hi ha un tema que no li he comentat i ho faré ara, més que res perquè quedi al *Diari de Sessions* d'aquesta comissió. L'any 2010 el Govern va presentar un pressupost conjunt de les dues seccions de 104,6 milions d'euros, que representava una baixada del 2 i busques per cent respecte dels 107 que hi havia

l'any 2009; la consellera antecessora seva se'n va anar amb els 4,5 milions de la Direcció General de Comunicació i, per tant, la rebaixa, a pesar que també és cert que va baixar la població activa, per desgràcia l'any 2009, la veritat és que tot i tenir pràcticament un 19% d'atur, la conselleria ha baixat quant a disponibilitat pressupostària. Açò ha de quedar en el *Diari de Sessions*, no com una crítica cap a aquest conseller, naturalment, però sí al Govern que jo estic ben segur que en veu d'aquest portaveu de l'oposició, vostè podrà fer palesa al conseller d'Hisenda i a la resta del Govern perquè siguin més solidaris amb allò que, ens agradi o no ens agradi, és el problema principal dels darrers anys, any rere any i mes rere mes, de l'enquesta del CIS...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, ha de finalitzar.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Ja acab, Sr. President, i li agraesc la seva benevolència. El mes de març del 2010, el 82,9% de les persones que varen opinar, el mes anterior el 81,8%, el març ..., bé, sempre, sempre, sempre han estat molt per damunt del 70%, la gent quan se'ls demana que diguin els tres problemes més importants d'Espanya, primer de tot l'atur, la situació econòmica entorn sempre al 50% i després ja hi ha els temes d'immigració amb un 16%, però molt més avall. Per tant, Sr. Conseller, ens agradi o no ens agradi, l'atur i l'economia són els problemes dels espanyols i també els nostres. Tot allò que siguem capaços de fer per resoldre part d'aquest problema, en definitiva en allò que pertoca a les illes, serà una bona actuació, una bona inversió dels ciutadans amb els nostres sous.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller de Treball.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Pere Aguiló i Crespí):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Començ pel darrer que vostè ha dit. Efectivament, l'enquesta del CIS dona aquesta primera preocupació i és una preocupació molt normal, perquè dins aquesta preocupació no només hi intervé el fet que puguis estar a l'atur, sinó que hi van els teus fills, la teva dona, el teu company o companya. És una preocupació que ens afecta a tots. A posta jo he dit que a la Conselleria de Treball tot està capgirat cap a solucionar aquest problema, tot està focalitzat a fer tot el que puguem per capgirar aquest problema.

Sobre el que vostè ha comentat sobre el trasllat de la Direcció General de Comunicació. La Direcció General de Comunicació és una direcció general que la podríem qualificar de volant, ja que va un poc aferrada a la persona portaveu del Govern, accidentalment va ser pressupostada dins el pressupost de la Conselleria de Treball perquè coincidia amb la consellera amb la portaveu del Govern. Un cop se'n va la Sra. Barceló i continua sent la portaveu del Govern, se'n du la direcció general i naturalment el pressupost. I efectivament, tal vegada fins i tot, com vostè ha dit, em pot servir per obtenir una disponibilitat pressupostària més gran però, ja dic, sempre seria insuficient, atesos els problemes de persones que tenim.

En referència a les preguntes que havia deixat de banda a la primera intervenció seva. La quantia de les conciliacions no la tenc aquí, de totes maneres l'equip directiu..., fins i tot no tenc la directora general que s'ocupa d'aquestes qüestions aquí, per tant, tampoc no em pot passar la dada, però em compromet davant d'aquesta comissió a passar-li a vostè aquesta informació.

Respecte les beques Turespaña, jo no ho deia com una gran novetat, ho deia com una persistència en una línia que consider molt encertada perquè el jovent que ha practicat uns estudis pugui després assolir uns coneixements i assolir una llengua i pugui fer aquesta feina a altres..., naturalment sempre i quan respecti les condicions de la beca.

I passem ara als dos temes normatius, que tal vegada siguin els més polèmics. Començam pel manco polèmic. El decret que s'està fent de la llei de desplegament del SOIB no és més que una actualització, aprofitant que s'havia de modificar tanmateix el decret per allò que havia incorporat la Llei de pressuposts d'aquest any, que havia canviat la definició de l'article 1 del SOIB quant als seus objectius i funcions i hi havia integrat la formació professional per a l'ocupació dins el SOIB. Aprofitant l'avinentsa, que s'havia de modificar el decret, s'està modificant el decret des del punt de vista d'actualitzar els seus continguts, no tocar molt la seva estructura, sinó actualitzar els seus continguts, sobretot respecte de la Llei d'ocupació, la Llei 56/2003. És a dir, un poc quan es va fer el Servei d'Ocupació de les Illes Balears no hi havia la nova Llei d'ocupació del 2003, el decret que es va fer l'any 2005 va reformar parcialment aquest decret. Ara se tracta de fer una refosa, perquè consultar la normativa reglamentària del SOIB era de nota, perquè havies d'anar a distintes publicacions del *Butlletí Oficial*, ara es refon tota aquesta normativa, vostè va ser un dels reformadors més importants, es refon aquesta normativa i s'ataca el problema de revitalitzar aquesta normativa segons la llei d'ocupació actual.

I respecte del Decret de participació institucional. Curiosament el Decret de participació institucional jo crec que és una norma o mal expressada o mal llegida. Jo crec que està ben expressada, crec que hi ha males lectures. Ho dic amb total prudència perquè ja sap que jo som home de lleis i tenc un respecte molt considerable a totes les normes i sempre respect els processos normatius. A mi no m'agrada entrar en polèmiques quan una norma encara no està acabada. Consider que un procés normatiu està encetat i aquest procés normatiu s'ha de respectar, i jo he volgut com a conseller tenir una certa prudència institucional respecte d'aquestes qüestions. Em pareix bé l'exercici de la llibertat d'expressió, només dir-li això. Tothom ha de poder dir el que vulgui respecte dels decrets que

faci el Govern. I també crec que està bé que hi hagi una certa polèmica respecte allò que vostè apunta, respecte la participació institucional perquè és un dels grans desconeguts de la normativa. Ningú no en sap gaire cosa d'això, de la participació institucional i està bé que se'n parli. I veig completament normal que organitzacions sindicals que no tenen una condició massa representativa, vulguin tenir una presència i vulguin que la seva veu s'escolti i que utilitzin els mitjans legítims que tenen al seu abast. Nosaltres tenim les observacions fetes per les organitzacions sindicals que en certa manera han manifestat una opinió adversa als mitjans de comunicació, la tenim i l'analitzarem.

I jo li puc assegurar, perquè som una persona de normes i som una persona molt dialogant, que tot allò que es pugui integrar, respectant el marc normatiu de la legislació estatal, s'integrarà dins aquest decret, perquè no hem d'oblidar que el Decret de participació institucional que nosaltres estam fent, és un decret de participació institucional de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives, cosa que no afecta ni vol fer cap mal ni un, ni vol llevar ni un dels possibles beneficis que es puguin tenir per part de la Conselleria de Treball o per part d'altres conselleries sectorialment considerades, a les organitzacions sindicals que no tenen aquesta condició. Això és clar. Tractam de posar ordre i transparència a les relacions Govern-organitzacions sindicals i empresarials més representatives, cosa que no ha d'afectar les que no ho són. Tal vegada això no s'ha entès, aquesta és la intenció que jo he manifestat a alguns dels sindicats que s'han oposat al decret. Em reuniré a més amb tots ells i en parlarem.

Crec que eren totes les qüestions que vostè m'havia plantejat. Perdoni, no, en falta una, la tenc apuntada aquí, però ara no entenia ni la meua lletra. Quant a la intermediació. El que vostè planteja jo crec que és una de les possibles aplicacions de la *Red Trabaja*. El que passa és que, com tots els invents informàtics, tot el programari informàtic, té un començament i un desplegament. La *Red Trabaja* té un gran potencial i efectivament, les empreses poden exhibir ofertes d'ocupació per captar fins i tot gent externament, és a dir, hi ha cercles, hi ha el cercle de la comunitat autònoma, el cercle de l'Estat, el cercle d'Europa, i captar intel·ligència té una intermediació laboral molt més sofisticada del que vostè m'està dient. Jo pens que amb la *Red Trabaja* s'ha de fer.

Quan jo faig al·lusió a la queixa del nombre de desocupats que no són atesos pel Servei d'Ocupació i que són contractats tal vegada directament per vies informals, m'estic referint a gent que no té tal vegada les oportunitats de la gent que vostè ha esmentat, gent senzilla, humil, que té molt poca formació i que veu que aquí, que tal vegada va venir aquí, se va establir aquí, és un treballador de l'hoteleria, de la construcció i veu que davant ca seva construeixen, obrin un hotel o un bar i ell no troba ocupació. Ens estam referint que el nostre client ideal és aquesta persona, a aquest tipus de persones crec que li hem de donar una resposta. Els serveis públics han de fer una passa endavant. Totalment d'acord amb vostè que naturalment a l'àmbit europeu, a l'espai europeu hi ha d'haver mobilitat, la gent s'ha de poder moure i han de tenir tots els drets a totes les bandes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller per la seva compareixença. I no havent-hi més assumptes a tractar, agrair la presència del conseller de Treball i Formació i als seus acompanyants.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS